

Търново отъ Турцитѣ; и за доказателство служи това, че по распоряженіето на грѣцки нѣкои Търновски Владика (точно да се докажи кой е былъ? намъ е невъзможно), се е поставила врѣхъ ветата мазанка (сува) на вжтрѣшнитѣ зидни стѣни, една нова мазанка, на която имената на святиитѣ сж се записали вмѣсто съ Български слова, както тѣ сж были написани на по отдолнята вета мазанка,— съ грѣцки слова. Вижда се слѣдователно, даже и положително можи да се кажи: „че се е служило за дълго време въ тая църква Божественна Литургія и слѣдъ привземанъето на града Търново отъ турцитѣ.“— Вижда се впрочемъ при това, че съ закриванъето на Българскитѣ букви и слова, и замѣняванъето имъ съ грѣцки по вжтрешнята повърхность на зиднитѣ стѣни на църквата Св. Димитрія, не е было възможно схвѣсмъ да се потули и да угасни искрата на народното чувство у Българитѣ, и че тѣ сж имали слѣдователно още голѣми надежди на Св. Димитрія: „за да имъ той спомогни да се избавятъ отъ Турското владичество.“ Въ това сж се убѣдили вижда се грѣцкитѣ владци, и за това тѣ и намислили да подѣйствувать предъ Турското мѣстно правителство:— за да се развали черковата Св. Димитрія, и така да се отнѣме у Българитѣ всяка надежда за тѣхното освобожденіе, и да угасни въ тѣхъ и най малката искра на народното чувство. Тѣи мислили грѣцкитѣ Търновски Владци; и тѣи настройвали тукашното мѣстно правителство; но отсетнѣ се е оказало, че тѣ были излгани въ своитѣ адеки предположенія; понеже Търновчанитѣ сж си въвели обичай, всяка година да си отслужватъ въ тая, ако и развалена историческа църква, поне единъ водосвѣгъ, и пакъ да се молятъ Святому Димитрію: за да ходатайствова предъ Всемилоствиваго Бога: „за да се смили за злочеститѣ угнѣтени Българи, и да имъ помогни, за да се тѣ освободятъ отъ неносното имъ и мъчителско турско владичество! . . .“— Ние казахми по горѣ че тоя народенъ, и по преданіе заварденъ обичай тукъ въ Търново, е съществувалъ и съществува и до днесъ. И дѣйствително Богъ се смили за Българскія народѣ,